

Školitelský posudek na bakalářskou práci Sandry Hezinové

„První české queer filmy z pohledu queer teorie a recepčních studií“

Sandra Hezinová si pro svou bakalářskou práci zvolila téma v současné akademické reflexi velmi aktuální a přitom v českém kontextu dosud zpracované jen velmi dílčím způsobem, a to otázku reprezentace sexuální odlišnosti ve filmu a následné recepce obrazů – v kontextu sexuálních preferencí normativními i nenormativními – diváky. Zvolené téma by mohlo svádět k jednoduché katalogizující deskripci, s jakou se ve studentských pracích setkáváme poměrně často, nicméně autorka si volí metodu i koncepci výrazně složitější, která ve výsledku dává mnohem plastičtější vhled do dané problematiky. Zásadním rozhodnutím při strukturaci a konceptualizaci tématu bylo již použití ústředního pojmu *queer*, který ve své otevřenosti umožňuje vstoupit do tématu konceptuální reflexí a upozornit, jak je obtížné se při zpracování témat tohoto typu vymanit z nástrah (ať již negativní či pozitivní) stereotypizace. Přitom právě konceptuální šíře a zároveň účinnost pojmu *queer* se potvrzuje ve stále více oblastech, pro ilustraci jeho širokého pole působnosti jej například nalezneme využitý fascinujícím způsobem v nedávných politologických pracích Jasbir Puar, věnovaných tzv. homonacionalismu ve válce proti terorismu a v blízkovýchodním konfliktu.

Vhodný konceptuální rámec je dále v práci doplněn velkým metodologickým záběrem – po zevrubném uvedení do *queer* teorie se práce nezastaví u analýzy reprezentačních postupů a možností filmové stereotypizace, tedy u analýzy filmového textu samotného, ale jde dále k hledání možných tematických struktur, které umožňují výsledný obraz dále uchopit (výborné analytické využití binárních opozic uvnitř/vně, soukromé/veřejné, skryté/viditelné). Následně se od filmového textu dostáváme dále k aparátu uvádění a recipování – autorku zajímají jak propagační, tak i recepční okolnosti filmu. Těch se dotýká jednak prostřednictvím rešerší a diskurzivní analýzy ohlasů v tisku, jednak skrze samotný recepční výzkum formou dotazníků a řízených rozhovorů. Vyhodnocením takto rozsáhlé škály dat dostáváme živý a plastický obraz prvních dvou českých filmů vnímaných a propagovaných jako *queer* snímky – *Pusinek* a *Venkovského učitele*. Zároveň ale nahlížíme do mnoha dalších témat – ať už je jím např. pinkwashing, tedy komerční využívání vstřícnosti k jinakosti, nebo přetrvávající latentní homofobie jak tvůrců, tak i s gay komunitou neidentifikovaných

diváků, ale také dostáváme jedinečný vhled do mechanismů „vyjednávacího“ či „opozičního“ *queer* diváctví. Jsem přesvědčena, že v takovémto rozsahu a záběru dané tematické pole nebylo v domácím kontextu dosud zpracováno a věřím, že jde o zásadní příspěvek k dané tematice a problematice.

Práce je navíc stylově vybroušená, výborně strukturovaná a konceptuálně přesná. Oceňuji také, že Sandra Hezinová byla při její přípravě velmi disciplinovaná a responzivní ke školitelským připomínkám.

Jednoznačně doporučuji práci k přijetí a navrhuji hodnocení výborně.

V Praze, dne 9.9.2013

PhDr. Petra Hanáková, Ph.D.